

Sygn. akt IV K 585/17

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Agata Lipniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2018 r.

przy udziale Prokuratora Grażyny Sapięhy

sprawy

P. K.

s. D. i S. z d. R.

ur. (...) w S.

PESEL (...)

skazanego prawomocnym:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 29 lipca 2014 r. w sprawie (...)za:

a) przestępstwo popełnione w dniu 27 sierpnia 2013 r. kwalifikowane z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

b) za trzy przestępstwa popełnione w okresie od 16 lipca 2013 r. do 16 sierpnia 2013 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 279 § 1 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności

c) za sześć przestępstw popełnionych w okresie od 30 kwietnia 2013 r. do 16 sierpnia 2013 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności

Kary te połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniach od 30 sierpnia 2013 r. do 01 września 2013 r. Zobowiązano nadto skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2015 r. zarządzono wykonie kary pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 22 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt (...) zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie (...) za czyn popełniony w okresie od początku lutego 2013 r. do 04 marca 2013 r. kwalifikowany z art 200 § 1 kk wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby. Postanowieniem z dnia 03 sierpnia 2016 r. zarządzono wykonanie ww. kary;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego (...)z dnia 27 października 2015 r. w sprawie (...) za:

a) za cztery przestępstwa popełnione w okresie od 18 sierpnia 2014 r. do 08 września 2014 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 279 § 1 kk, za które wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności

b) za przestępstwo popełnione w dniu 27 sierpnia 2014 r. kwalifikowane z art. 280 § 1 kk, za które wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności

c) za dwa przestępstwa popełnione w okresie od 24 lipca 2014 r. do 20 sierpnia 2014 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności.

Kary te połączone i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet jej zaliczono okres tymczasowego aresztowania skazanego od dnia 08 września 2014 r. godz. 03.20 do dnia 15 maja 2015 r. oraz zobowiązano go do naprawienia szkody solidarnie ze współoskarżonym.

4. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie (...) za:

a) za 19 przestępstw popełnionych w okresie od marca 2012 r. do 06 lipca 2012 r. w ciągu przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk, za które wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności

b) za 2 przestępstwa popełnione w okresie w czerwcu 2012 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

c) za przestępstwo popełnione w dniu 26 maja 2012 r. kwalifikowane z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności

d) za przestępstwo popełnione w okresie od połowy lutego 2012 r. do dnia 06 lipca 2012 r. kwalifikowane z art. 276 kk, za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

e) za 3 przestępstwa popełnione w okresie w 01 lipca 2012 r. do 20 sierpnia 2013 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

Kary te połączone i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby. Nadto zobowiązano skazanego solidarnie ze współskazanymi do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 23 kwietnia 2015 roku w sprawie (...) za przestępstwo popełnione w dniu 10 czerwca 2013 r. kwalifikowane z art. 284 § 2 kk, za które wymierzono karę 6 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której zaliczono okres zatrzymania skazanego od dnia 27 października 2014 r. do 30 grudnia 2014 r. Karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 90 dni pozbawienia wolności;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 03 czerwca 2013 r. w sprawie (...) za dwa przestępstwa popełnione w ciągu w okresie od 05 do 06 września 2012 r., za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz zobowiązano skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego. Nadto wymierzono skazanemu karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka. Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, a postanowieniem z dnia 23 stycznia 2016 r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności. Kary te zostały wykonane w całości.

7. Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie (...) za czyn z dnia 30 listopada 2012 r. kwalifikowany z art. 278 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, którą zamieniono postanowieniem z dnia 15 stycznia 2014 r. na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności, zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 27 września 2013 r. oraz art. 119 § 1 kk.

orzeka

I na podstawie art. 91 § 2 kk łączy kary pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności wymierzone skazanemu P. K. wyrokami opisanymi w punktach od 1 do 5 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet kary orzeczonej w punkcie I wyroku okresy pozbawienia wolności skazanego od 30 sierpnia 2013 r. do 01 września 2013 r. , od 04 marca 2014 r. do 22 maja 2014 r., od 08 września 2014 r. do 13 maja 2015 r.;

III na podstawie art. 577 kpk jako początek odbywania kary łącznej orzeczonej w punkcie I wyroku wskazuje dzień 30 maja 2016 r.;

IV w pozostałym zakresie wyroki, których kary połączono w punkcie I w części nieobjętej niniejszym wyrokiem podlegają odrębnemu wykonaniu;

V na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach 6 i 7 części wstępnej wyroku;

VI na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.

VII zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz adwokata M. B. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu , na które to koszty składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV K 685/17

UZASADNIENIE

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 29 lipca 2014 r. w sprawie (...) za:

a) przestępstwo popełnione w dniu 27 sierpnia 2013 r. kwalifikowane z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

b) za trzy przestępstwa popełnione w okresie od 16 lipca 2013 r. do 16 sierpnia 2013 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 279 § 1 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności

c) za sześć przestępstw popełnionych w okresie od 30 kwietnia 2013 r. do 16 sierpnia 2013 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności

Kary te połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniach od 30 sierpnia 2013 r. do 01 września 2013 r. Zobowiązano nadto skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2015 r. zarządzono wykonie kary pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 22 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt (...) zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie (...) za czyn popełniony w okresie od początku lutego 2013 r. do 04 marca 2013 r. kwalifikowany z art 200 § 1 kk wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby. Postanowieniem z dnia 03 sierpnia 2016 r. zarządzono wykonanie ww. kary;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 27 października 2015 r. w sprawie VI K 82/15 za:

a) za cztery przestępstwa popełnione w okresie od 18 sierpnia 2014 r. do 08 września 2014 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 279 § 1 kk, za które wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności

b) za przestępstwo popełnione w dniu 27 sierpnia 2014 r. kwalifikowane z art. 280 § 1 kk, za które wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności

c) za dwa przestępstwa popełnione w okresie od 24 lipca 2014 r. do 20 sierpnia 2014 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności.

Kary te połączone i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet jej zaliczono okres tymczasowego aresztowania skazanego od dnia 08 września 2014 r. godz. 03.20 do dnia 15 maja 2015 r. oraz zobowiązano go do naprawienia szkody solidarnie ze współoskarżonym.

4. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie (...) za:

a) za 19 przestępstw popełnionych w okresie od marca 2012 r. do 06 lipca 2012 r. w ciągu przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk, za które wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności

b) za 2 przestępstwa popełnione w okresie w czerwcu 2012 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

c) za przestępstwo popełnione w dniu 26 maja 2012 r. kwalifikowane z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności

d) za przestępstwo popełnione w okresie od połowy lutego 2012 r. do dnia 06 lipca 2012 r. kwalifikowane z art. 276 kk, za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

e) za 3 przestępstwa popełnione w okresie w 01 lipca 2012 r. do 20 sierpnia 2013 r. w ciągu przestępstw kwalifikowane z art. 278 § 1 kk, za które wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

Kary te połączone i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby. Nadto zobowiązano skazanego solidarnie ze współskazanymi do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 23 kwietnia 2015 roku w sprawie (...) za przestępstwo popełnione w dniu 10 czerwca 2013 r. kwalifikowane z art. 284 § 2 kk, za które wymierzono karę 6 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której zaliczono okres zatrzymania skazanego od dnia 27 października 2014 r. do 30 grudnia 2014 r. Karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 90 dni pozbawienia wolności;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 03 czerwca 2013 r. w sprawie (...) za dwa przestępstwa popełnione w ciągu w okresie od 05 do 06 września 2012 r., za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz zobowiązano skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego. Nadto wymierzono skazanemu karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka. Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r. zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności, a postanowieniem z dnia 23 stycznia 2016 r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności. Kary te zostały wykonane w całości;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie (...) za czyn z dnia 30 listopada 2012 r. kwalifikowany z art. 278 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, którą zamieniono postanowieniem z dnia 15 stycznia 2014 r. na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności, zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 27 września 2013 r. oraz art. 119 § 1 kk.

Dowód:

- odpisy wyroków, k. 25 – 28, 36, 38, 41 – 42, 44 – 45, 49 – 52, 65 – 67, 95 – 97, 108,
- odpisy postanowień, k. 30, 39, 68,
- obliczenie kary oraz informacja o pobytach i orzeczeniach, k. 29, 72 – 76,
- karta karna, k. 78 – 79,
- akta spraw (...) (...) (...) (...), (...) i (...)

P. K. ma 24 lata. Jest bezdzietnym kawalerem. W miejscu zamieszkania ma jednoznacznie negatywną opinię. Od dnia 31 maja 2016r. odbywa karę pozbawienia wolności. Aktualnie jest osadzony w Zakładzie Karnym w N., gdzie jego zachowanie oceniane jest jako przeciętne. Nie był nagradzany regulaminowo, ani karany dyscyplinarnie. Wobec przełożonych zachowuje się regulaminowo, jednakże w sytuacjach dla siebie niekorzystnych próbuje manipulować administracją zakładu karnego. Porządku i dyscypliny przestrzega na dostatecznym poziomie. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Ze współosadzonymi stosunki układa w stopniu poprawnym, nie odnotowano z jego strony zachowań agresywnych. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego. Nie korzystał z zezwoleń na czasowe opuszczenie terenu jednostki penitencjarnej. W początkowym okresie odbywania kary pozbawienia wolności miał założoną Kartę Osadzonego Zagrożonego Samobójstwem z uwagi na próby dokonywania samobójstw podczas poprzedniego pobytu w warunkach izolacji więziennej. Był leczony psychiatrycznie. Posiada stwierdzoną osobowość nieprawidłową oraz uzależnienie mieszane do amfetaminy i kannabinoli. Wyraził zgodę na podjęcie terapii w warunkach izolacji więziennej. Został mu wyznaczony termin przyjęcia do OT we W. na dzień 17 maja 2018r. Uczestniczył w programie readaptacyjnym z zakresu przeciwdziałania agresji ART. Odmówił udziału w programie wspierającym działalność na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. W ZKN. nie starał się o zatrudnienie. W zajęciach kulturalno - oświatowych uczestniczy sporadycznie. Karę odbywa w systemie zwykłym, nie wyraził zgody na opracowanie i realizację indywidualnego programu oddziaływania. Kontakt zewnętrzny w formie widzeń, rozmów telefonicznych i korespondencji utrzymuje ze znajomymi. Prezentuje umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Nie spłaca orzeczonych wobec niego wyrokami zobowiązań finansowych w postaci obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (łącznie 16.140 zł).

Dowód:

- wyjaśnienia skazanego, k. 84,
- opinia o skazanym, k. 71.

Poprzedzając rozważania dotyczące możliwości wydania wyroku łącznego wobec skazanego należy podnieść, że sąd w pierwszej kolejności miał na względzie treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, który wprowadza unormowanie szczególne w stosunku do kodeksowego art. 4 § 1 k.k. W myśl ustanowionej w art. 4 § 1 kk zasady normującej kwestię kolizji ustaw w czasie, łącząc od dnia 01.07.2015r. węzeł kary łącznej kary prawomocnie orzeczone przed wejściem w życie tej noweli należałoby stosować „ustawę nową”, czyli przepisy rozdziału IX w brzmieniu nadanym rzeczoną nowelą, a „ustawę obowiązującą poprzednio”, czyli przepisy rozdziału IX w dotychczasowym brzmieniu, tylko wtedy, gdyby była ona względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust 1 przywołanej wyżej ustawy wprowadza odstępstwo od tej zasady. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie z tym, że owo wyłączenie nie obejmuje wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. W tym zakresie przywołany przepis wyłącza stosowanie art. 4 § 1 kk. Natomiast w sytuacjach, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej i połączenia kary orzeczonej prawomocnie w dniu 1 lipca 2015r. lub

później z jedną albo większą liczbą kar orzeczonych prawomocnie przed tą datą, wówczas należy na podstawie art. 4 § 1 kk rozstrzygnąć, czy stosować dalej przepisy rozdziału IX w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.

W przedmiotowej sprawie dwa wyroki jednostkowe, tj. w sprawie o sygn. akt (...) i w sprawie (...) zostały wydane po 01 lipca 2015 r., a zatem możliwe było zastosowanie wobec skazanego znowelizowanych przepisów obowiązujących od tej daty, szczególnie, że kwestia względności przepisów uprzednio obowiązujących w realiach niniejszej sprawy nie zachodzi.

Stosownie do treści art. 85 kk, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za wspomniane przestępstwa.

Przepisem szczególnym w stosunku do art. 85 kk jest art. 91 kk, przewidujący konstrukcję tzw. ciągu przestępstw, tj. sytuację, w której sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Artykuł 91 § 2 kk reguluje zaś przypadek popełnienia przez tego samego sprawcę dwóch różnych ciągów przestępstw lub popełnienia ciągu przestępstw i innego przestępstwa. W takiej sytuacji, zgodnie z brzmieniem tego przepisu, sąd na podstawie kar orzeczonych za ciąg lub ciągi przestępstw albo za pojedyncze przestępstwo (przestępstwa), pozostające z tym ciągiem (ciągami) w konfiguracji określonej w art. 85 kk – orzeka karę łączną, stosując przepisy art. 85 – 89 kk, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest w takim przypadku art. 91 § 2 kk (por. wyrok S.A. w Katowicach z 18.07.2002 r., II Aka 249/02, Prok. i Pr. 2003, z. 5, poz. 18).

Mając na względzie powyższe zasady orzekania kary łącznej, w niniejszej sprawie, wystąpiły przesłanki do orzeczenia kary łącznej co do kar orzeczonych w sprawach o sygn. akt: (...), (...), (...) (...) oraz (...), albowiem są to kary podlegające łączeniu i wszystkie podlegają obecnie wykonaniu. Jednocześnie żadna z tych kar nie została wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu (art. 85 § 3 kk).

Skoro natomiast wszystkie te wyroki są prawomocne, zaistniały przesłanki do wydania wyroku łącznego, przy czym mając na względzie wcześniejsze rozważania, z racji tego, że w sprawie niniejszej mamy do czynienia z łączeniem kar orzeczonych za ciągi przestępstw (sprawa (...), (...) i (...)) oraz inne przestępstwa, tymi ciągami nie objętych, za podstawę wymierzenia skazanemu kary łącznej Sąd przyjął art. 91 § 2 kk.

Stosownie do art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Ustalając granice wymiaru kary łącznej należy jednak dodatkowo mieć na względzie treść art. 89 § 1b kk, określającego sytuację, w której dochodzi do skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania. W razie łączenia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia wykonania konieczne jest przeliczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na taką samą karę, ale bez warunkowego zawieszenia wykonania. Sąd orzeka wtedy karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Oznacza to, że w przypadku P. K. kara łączna może być orzeczona w granicach od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z wymierzonych kar jednostkowych) do 8 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu z uwzględnieniem przeliczenia dokonanego na podstawie art. 89 § 1b kk).

Wymierzając skazanemu karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji, a więc pochłonięcia innych kar przez karę najsurowszą, albowiem P. K. na przestrzeni około 2 lata i 8 miesięcy dopuszczał się popełniania przestępstw prawie trzydziestokrotnie. Należy zauważyć, że popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest już istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 września 2001r., sygn. II Aka 154/01).

Nie należało jednak, w ocenie Sądu, stosować względem skazanego zasady sumowania, pozostając przy zasadzie asperacji. Wymierzając wspomnianą karę łączną w oparciu o tę zasadę Sąd miał na względzie pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., sygn. akt II Aka 106/2005, który stwierdził, iż „Wymiar kary łącznej winien różnić się od mechanicznego dodawania kar. Przy kształtowaniu kary łącznej bierze się pod uwagę stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest silniejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja. Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, zaś kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Żaden automatyzm w wymiarze kary nie może zasługiwać na aprobatę, gdyż zasada kumulacji byłaby formą odplaty, zaś zasada absorpcji - formą nagrody.”

Należy też zważyć, że popełnione przez skazanego czyny w przeważającej mierze godziły w dobro prawne, jakim jest mienie. Nie można jednak w ich przypadku mówić o ścisłej zbieżności przedmiotowej, co zostało poczytane na niekorzyść skazanego. Przestępstwa przez niego popełnione wyczerpywały bowiem znamiona różnych przepisów rozdziału XXXV kodeksu karnego (art. 278 § 1 i 5 kk, 279 § 1 kk, 280 § 1 kk, 284 § 2 kk i 288 § 1 kk), a ponadto dopuścił się on także popełnienia przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów (z art. 276 kk) oraz wolności seksualnej i obyczajności (z art. 200 § 1 kk).

O ile zatem nieznaczne odstępstwa między poszczególnymi czynami miały w niniejszej sprawie wpływ na odstąpienie od zasady kumulacji i obniżenie kary łącznej, o tyle fakt, iż skazany dopuszczał się różnorodnych przestępstw wyjątkowo często przez analizowany okres i to wyczerpujących znamiona różnych przestępstw oraz przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, skłonił Sąd do odstąpienia od zasady absorpcji i wymierzenia jej w wymiarze bliskim maksymalnemu dopuszczalnemu wymiarowi kary.

Zgodnie z art. 85a kk., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając w przedmiotowej sprawie karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wobec P. K., Sąd kierował się również wskazaniem powyższego przepisu, tj. przesłankami indywidualnoprorewencyjnymi oraz w drugiej kolejności – ogólnoprorewencyjnymi i dodatkowo na tej podstawie, bacząc, by wymiar kary pozwolił osiągnąć wobec sprawcy wskazane wyżej cele, zdecydował o zastosowaniu zasady asperacji. Sąd w tym zakresie miał na względzie opinię o skazanym z zakładu karnego, w którym jest osadzony. Wynika z niej, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności było dość poprawne, czego wyrazem jest fakt, że nie był karany dyscyplinarnie. Z drugiej strony nie był on nagradzany regulaminowo i nie wykazał chęci podniesienia swoich kwalifikacji zawodowych, czy podjęcia zatrudnienia na terenie zakładu karnego, co mogłoby świadczyć o tym, że jest on gotowy do podjęcia ustabilizowanego trybu życia, który sprzyja zachowaniu postawy praworządności. Jak już wspomniano, nie wyraził także zgody na realizację indywidualnego programu oddziaływania. Co też istotne, skazany jest tylko umiarkowanie krytycznie nastawiony wobec popełnionych przez siebie przestępstw, a przekonanie, iż nie zrozumiał on w wystarczającym stopniu naganności swojego postępowania i lekceważył zapadłe wobec niego wyroki skazujące potęguje fakt, że do tej pory nie uregulował nałożonych na niego obowiązków finansowych względem

pokrzywdzonych nawet w części, gdy miał możliwość ku temu. W ocenie Sądu powyższa postawa skazanego świadczy o tym, że osiągnięcie w stosunku do niego resocjalizacyjnego celu kary wymaga orzeczenia jej w wymiarze znacznie większym od tego, jaki wynikałby w tym przypadku z zasady absorpcji. Jest to zasadne z tego też względu, że skazany na przestrzeni krótkiego czasu dopuszczał się przestępnych zachowań wyjątkowo często. Świadczy to o znacznej demoralizacji skazanego, mającego za nic obowiązujący porządek prawny. Sąd miał na uwadze także stwierdzone uzależnienie skazanego od marihuany i kannabinoli, co świadczy o potrzebie kontynuowania procesu jego resocjalizacji i podjęcia leczenia odwykowego, która w przypadku P. K. jest możliwa tylko w warunkach długotrwałej izolacji więziennej.

Podsumowując, wskazana wyżej kara łączna pozbawienia wolności wypełni wobec skazanego cele wychowawcze, resocjalizacyjne, jak również skutecznie odstraszy go od popełnienia w przyszłości kolejnych przestępstw i z tego względu jest karą adekwatną do wagi i rozmiaru naruszonych przez skazanego norm prawnych, a nadto uwzględnia zarówno wzajemne powiązanie inkryminowanych zdarzeń, jak i cele wychowawcze oraz zapobiegawcze kary. Orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w rozmiarze niższym od orzeczonego niniejszym wyrokiem, oznaczałoby ponadto zbytne pobłażanie skazanemu i jako takie mogłoby też zostać odebrane przez szersze kręgi społeczeństwa. Orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności i tak jest krótsza od jej dopuszczalnego maksimum aż o 1 rok i 3 miesiące, a zatem nie sposób potraktować ją jako ją zbyt surową.

Z racji tego, że łączone wyroki zawierały także rozstrzygnięcia nie podlegające łączeniu, tj. obowiązki naprawienia szkody, w pozostałym zakresie - poza objętym rozstrzygnięciem z punktu I – Sąd pozostawił te wyroki do odrębnego wykonania.

Stosownie do art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okresy pozbawienia wolności skazanego zaliczone na poczet kar jednostkowych w (...), (...) i (...), a jako początek kary łącznej wskazano początek odbywania kary w sprawie (...), tj. 30 maja 2016r.

Oprócz kar podlegających łączeniu P. K. został skazany także na inne kary, wynikające z orzeczeń, wskazanych w punktach 6. i 7. części wstępnej niniejszego wyroku łącznego. Jeśli chodzi o postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do kary wynikającej z wyroku (...) stosownie do treści art. 572 kpk należało je umorzyć z racji tego, że kara ta została w całości wykonana. Natomiast w przypadku kary, objętej wyrokiem (...) należało umorzyć postępowanie z uwagi na fakt, iż nie podlegałaby ona łączeniu z karami połączonymi w punkcie I wyroku, gdyż dotyczy ona czynu stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 kw (por. uchwała SN z 30 listopada 1972 r., VI KZP 44/72, OSNKW 1973, nr 2-3, poz. 20).

Mając na uwadze, że P. K. jest pozbawiony wolności i nie będzie miał możliwości poniesienia kosztów procesu w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił go w całości z obowiązku poniesienia kosztów sądowych.

Należało również zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. wskazaną w punkcie VII. kwotę tytułem kosztów obrony udzielonej skazanemu w niniejszej sprawie z urzędu, albowiem nie zostały one uiszczone w całości, ani w części.